

tragtning, Præstationerne baade til Armeen og til Fjenden, hvilken Indflydelse de maatte have paa at bestemme Beboerens Indtægt, og denne Undersøgelse vilde føre os ind i en utallig Mængde af Vansteligheder, som jeg næsten ikke indseer, hvorledes man skulde være istand til at løse. Derfor har Udvalget troet, at det vilde vinde det høie Things Bisald, naar man foreslog ikke at gjøre denne Lov anvendelig for Jylland, da den angaaer Finantsaaret 1865—66 og saaledes er støttet paa Indtægten for 1864, men derimod at bestemme, at i Henshold til den nævnte Paragraph i det forrige Aars Krigsskatslov skulde nu Krigsskatten for 1864—65 opkræves i Jylland. Dertil sigter det andet Endringsforslag.

Hvad det tredie Endringsforslag angaaer, saa omtaler det et Punkt, som i forrige Lov og ogsaa i det foreliggende Lovudkast findes i § 13, nemlig den Krigsskat, som Kongehusets Medlemmer skulle udrede. Dette Punkt har givet Anledning til nogen Tvivl. Kongehusets Medlemmers Ansættelse til Skat fandt efter Lovens Bestemmelse Sted af Hans Majestæt Kongen, men der er ikke i Lovens taget noget Hensyn til, hvor de havde deres Bopæle. Medens nu hele Skatten har været fordeelt mellem Kjøbstæderne, Landdistricterne og Hovedstaden, har det ikke af Lovens kunnet sees, hvor disse Beløb skulle indbetales, og hvilken Commune der altsaa paa Grund af dem skulde have Afdrag i sin øvrige Skat. Da nogle af Kongehusets Medlemmer have fast Bolig i flere Communer her i Landet Aaret igjennem, vilde det være forbundet med særlig Vanstelighed, — jeg kunde gjerne sige Smaalighed — naar man vilde gaae ind paa at anvende Lovens Bestemmelser paa dem. Derfor har Udvalget meent, at det vilde være det hensigtsmæssigste at træffe en særegen Bestemmelse i denne Paragraph, hvoraf Følgen vil blive, at det Beløb, som svares i Skat af Kongehusets Medlemmer, kommer til at ligge udenfor de Beløb, der skulle udredes af Hovedstaden, Kjøbstæderne og Landet. Derhos har man foreslaaet at tilføie en Veiledning, som hidtil savnedes med Hensyn til Skattens Størrelse for disse høie Personers Vedkommende. Der har nemlig slet ikke i den foregaaende Lov været

bestemt, efter hvilken Norm der skulde gaaes frem med Hensyn til Fastsættelsen af Skattens Størrelse; man har imidlertid troet, at en saadan Veiledning var ønskelig, og har derfor foreslaaet indsat paa dette Sted, at Skatten skal være 3 pCt. af deres Indtægt, hvilket om trent svarer til det, som man regner paa, at den øvrige Skat vil føre til. Et Mindretal i Udvalget har spøiet en Medactionsændring hertil, som jeg skal tillade mig at anføre det Nødvendige om, naar det ærede Medlem selv har udtalt sig. — Endringsforslaget Nr 5 hører til § 2 og angaaer det Beløb, som Staden Kjøbenhavn skal tilføre. I Udvalgets Betænkning findes anført Grundene for den Nedsættelse, som herved skal ydes Kjøbenhavn. Det har nemlig viist sig ved den Rigning, som har fundet Sted, at Kjøbenhavn er kommet til at udrede $\frac{1}{4}$ pCt. mere i Skat, end Hensigten var, at den skulde. Hensigten var ifjor og er igjen iaar, at man i de fleste Communer saavidt muligt skulde nærme sig til, at enhver Skatteyder kom til at udrede 3 pCt.; med Hensyn dertil har man nu foreslaaet Beløbet for Kjøbenhavn ansat til 510,000 Rd. istedetfor 540,000 Rd. — Det Forslag, der er stillet under Nr. 6, angaaer Kjøbstæderne, men selvsjølgelig maae de jydste Kjøbstæder undtages derfra, og der er altsaa kun Tale om Kjøbstæderne paa Øerne.

Disse sit ved den Fordeling, der fandt Sted ifjor, i det Hele en Sum af 207,000 Rd. at udrede. Denne Sum synes vel, naar man seer paa de Lister, der ere indkomne med Hensyn til den Rigning, der har fundet Sted i Kjøbstæderne, forholdsvis at være noget mindre end den, der er falden paa andre Communer, og navnlig ikke lidet mindre end den, Kjøbenhavn har havt at udrede; men Udvalget har dog troet, at man ved nøiere at eftersee disse Lister vilde finde, at Forskjellen er fremkommen derved, at man i Kjøbstæderne har maattet vise en temmelig dybtgaaende Stræng- heds med Hensyn til at medtage de smaa Skatteydere, en Stræng- heds, som Udvalget ikke har troet, at man paa nogen Maade skulde stærpe. Kjøbstæderne ere komne til et meget betydeligt Antal Skattepligtige ved at medtage overmaade mange af disse Smaafolk, hvem Skatten for